

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

בחרתי במכתב זה לא להתייחס ל- בעייה העיקרית - היינו לשטות העיקרית של טיעונים אויליים אלה, המסתכלים על האדם בקריטריונים של לוחם או לאילוחם, ואם הגבר הוא הלוחם, לא יתכן, לדעתם, שהאשה תדרוש שויון זכויות בתנאי-עבודה, במקומה בהנהגת המדינה או בתפקידים מנטליים וחברתיים שונים.

אתייחס במכתב הזה לעול שעשו ל- אשה החל מגמר מלחמת-הקוממיות - דכאו את היכולת הפיזיולוגית שלה, מנעו ממנה לעבור אמונים-צבאיים. הפכו את השירות לחיילות בצה"ל לקריקטורה -

שאול פרידלר
דיעות-קדומות

כל זה, בעיניי של דיעות-קדומות על "נחיתותה הפיזית של האשה" - דיעות שהרסארה הוכיחה את חוסר הבסיס ה- אלמנטרי לאמיתותן - וכעת הם באים בטענות של אי-יכולת האשה להלחם, ב- דומה לנער שרצה את אוריו ובעמדו לפני בית-המשפט, התחנן לפני שופטיו, "רחמו עלי, הרי אני יתום!"

שאול פרידלר, קרית-שמואל

■ תפקידו

של גלילי

אם ישראל גלילי הינו חלק כה חשוב מה-"מטבח", מדוע כתבתם פעם שתפ- קידו היחיד הוא לגזור קטעי עיתונות לעיונה של גולדה?

יצחק שביב, נתניה

■ על קו

ברילב

כל עוד קו ברילב פנימה / נפש יחודי דומיה...

יהודה אשל, חיפה

■ ערפדים

קראתי בניליונכם את הכתבה, תחת הכותרת "מכת בכורות". הצלחת, ח"כ אבנרי לסחוט דמעות מ- עיני קוראים רבים, אך בדימויני עלו ערפדים מוצצידים.

נצל את חרם שנשפך כדי לזכות ב- הישג פוליטי, צלם שוב את האם הזועקת חמס כנגד אלה שגרמו למות בנת. עלה וחצלה!

רק שיהיה כך האומץ לפרסם מיכתב זה.

אבקשכם להשאיר את שמי במערכת בילבד, ולא לפרסמו. רחמים ששון, ד.צ. 3078

● מאחר שהקורא ששון דרש אומץ לב מהמערכת, סביר לדרוש ממנו אומץ לב לפרסם את שמו.

■ הכל הובח

כנבון

כאחת מהתומכות הנלהבות שלכם, אני שמחה להודיע לכם שכל השקפתכם הור כחה כנכונה, ושסוף-סוף הצלחתי לשכנע את בעלי, שהיה קצת ימני, שכל דבריכם, שנאמרו בשנים האחרונות, היו נכונים.

חנה נואיק, קנדה

הנוהגים ברכב-
אנא האריכו
את חופשתם
קחו אותם אתכם!

דובק
בית-חרושת לסיגריות

מיטת ד"ר יעקבסון